(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 6 - 50. årgang, juni 2017 - Pris 30 kr.

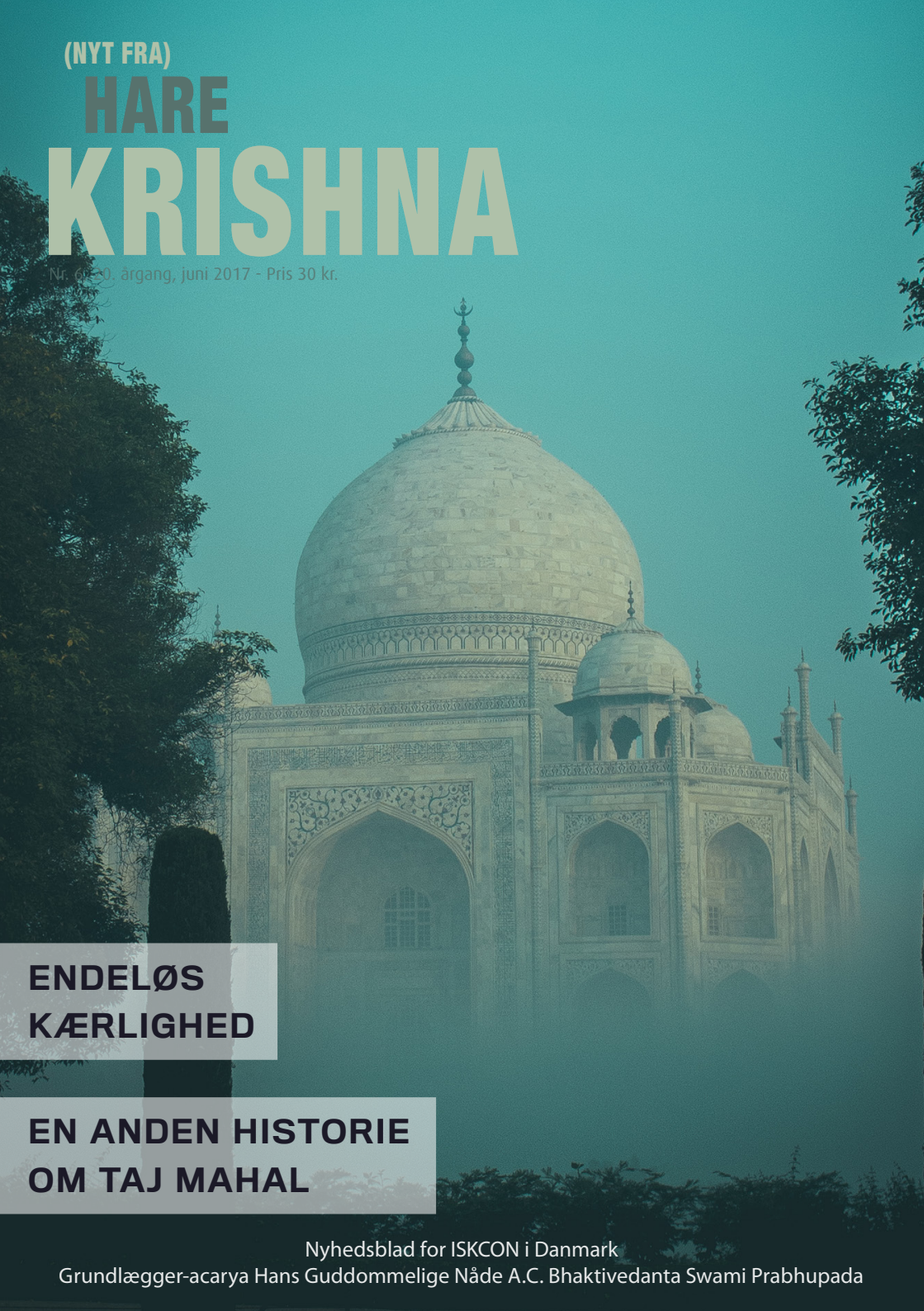

ENDELØS KÆRLIGHED

EN ANDEN HISTORIE OM TAJ MAHAL

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Juni/juli 2017

Som annonceret i sidste nummer springer vi juli 2017 over, fordi juni skal bruges til at renovere tempelkøkkenet i København. Siden midt i marts er der med hjælp fra mange af jer samlet ind til istandsættelsen, så der på nuværende tidspunkt er doneret omkring 170.000 kr. af de 200.000 kr., der kræves til den fulde renovering. Et stort tak til jer alle.

Derfor kan templet nu roligt kan starte med at lave nyt gulv, der er det mest omfattende arbejde. Der er mulighed for at hjælpe med det praktiske arbejde, både hvis man har håndværkerfærdigheder eller bare har tid til at give en hånd med. Og hvis nogle af jer kan bidrage til de sidste 30.000 kr., er det rigtig flot.

I juni er der også besøg af Vijay Prabhu, ISKCON's bogdistributions-minister, fra 14. til 19. juni. Han er fra USA og en ungdommelig ældre herre, der har brugt de sidste 40 år på at sælge Srila Prabhupadas transcendentale bøger verden over. Han giver foredrag morgen og aften i templet i København og kan i dagtimerne mødes på byens gader. Lørdag den 17. inviteres der til en særlig bogdistributionsfest, hvor alle efter templets morgenprogram tager på gaden for at præsentere Prabhupadas bøger i nogle timer (så længe det er sjovt). Derefter bliver der serveret en stor *prasadam*-festmiddag i templet. Kom, det bliver en oplevelse.

Narayani Mataji er i København fra den 24.7 til 1.8, og tirsdag den 15.8 er det Krishna Janmastami. Det er klogt at arrangere et par fridage i den anledning.

Hare Krishna og god midsommer. Ld.

KALENDER

Lørdag 3.6	Sri Baladeva Vidyabhusanas bortgang Ganga Puja Srimati Gangamata Gosvaminis fremkomst
Mandag 5.6	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Pandava Nirjala Ekadasi*, gerne total faste fra alt inklusive vand)
Tirsdag 6.6	Bryd fasten mellem 4:29–8:15
Onsdag 7.6	Panihati Cida Dahi Utsava
Fredag 9.6	Snana Yatra Sri Mukunda Dattas bortgang Sri Sridhara Panditas bortgang
Lørdag 10.6	Sri Syamananda Prabhus bortgang
Onsdag 14.6	Sri Vakresvara Panditas fremkomst
Mandag 19.6	Srivasa Panditas bortgang
Tirsdag 20.6	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Yogini Ekadasi*)
Onsdag 21.6	Bryd fasten mellem 4:25–10:16
Lørdag 24.6	Gundica Marjana Sri Gadadhara Panditas bortgang Srila Bhaktivinoda Thakuras bortgang (faste til middag)
Søndag 25.6	Ratha Yatra (i Puri) Sri Svarupa Damodara Gosvamis bortgang
Søndag 25.6	Ratha Yatra (i Puri) Sri Svarupa Damodara Gosvamis bortgang Sivananda Senas bortgang
Torsdag 29.6	Hera Pancami (4 dage efter Ratha Yatra) Sri Vakresvara Panditas bortgang
Lørdag 1.7	Ratha-yatra i København
Mandag 3.7	Ratha-yatra retur (8 dage efter Ratha-yatra i Puri)
Onsdag 5.7	Ekadasi (*mahadvadasi*, faste fra korn og bønner for *Sayana Ekadasi*)
Torsdag 6.7	Bryd fasten mellem 4:35–10:21
Lørdag 8.7	Guru (Vyasa) Purnima Srila Sanatana Gosvamis bortgang Caturmasyas første måned begynder (faste fra bladgrønt i en måned)

(Kalenderen fortsættes på side 11)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

5 Endeløs kærlighed

10 Misundelse eller ægte kærlighed

12 Prahlada og Nrsimhadeva

14 En anden historie om Taj Mahal

16 Omvæltninger i stamtræet

19 Ny online ægteskabsrådgivning

20 Yadus pizza

22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2017, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE
Hvem er skør? Anden del

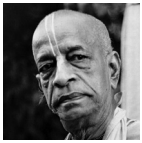

af Srila Prabhupada

Dette er anden og sidste del af et berømt essay, som Srila Prabhupada skrev i 1966 som svar på nogle psykiatriske myndigheders beskyldninger om, at hans disciple var sindsyge eller skøre. Her er det i en oversættelse fra Back to Godhead, hvor det blev bragt i nr. 66 fra 1974. Første del blev bragt i sidste nummer af Nyt fra Hare Krishna (5.2017).

Ikke desto mindre fortsætter *maya* eller illusionen med stadigvæk at være der, selv efter at vi har besluttet os til at slå ind på selvrealiseringens vej. Igennem selvrealisering kan en person nå til erkendelsen af, at han ikke er kroppen, men en åndelig sjæl. Hvad er hans position da? Blot og bar tomhed? Upersonlig? Folk tror, at efter kroppens død er der intet andet end *nirvana* eller tomhed. Upersonalisterne hævder på samme måde, at så snart kroppen er slut, er det også slut med ens personlige identitet eller individualitet. Men i virkeligheden kan kroppen aldrig identificeres med det levende væsen, mere end at en bil kan identificeres med sin fører. En person kan styre en bil, hvorhen han ønsker det, men når han stiger ud af bilen, tror han ikke, at hans personlighed er pist væk. I *Bhagavad-gita* taler Krishna om det levende væsen på denne måde:

isvarah sarva-bhutanam / hrd-dese 'rjuna tisthati
bhramayan sarva-bhutani / yantrarudhani mayaya

"Den Højeste Herre befinder sig i hjertet på enhver, O Arjuna, og styrer vandringerne hos alle levende væsener, der sidder som på en maskine, der er lavet af den materielle energi." (*Bg*. 18.61)

Disse forskellige kroppe er som biler, og de bevæger sig alle omkring. Den ene person har en dyr bil, og den anden person har en billig. Den ene person har en ny bil, og den anden person har en gammel. Skulle vi da tro, at når vi er ude af bilen, eksisterer personligheden ikke længere? Det er en anden form for galskab. Tomhedsfilosofien, der postulerer, at efter døden bliver vi til ingenting, er også en form for galskab, der strider imod virkeligheden. Vi er ikke tomhed, men ånd. Når man opnår åndelig erkendelse og ved om sig selv, at man er ånd, der er hævet over kroppen, kan man gøre yderligere fremskridt ved at spørge ind til sin pligt som ånd. "Hvad er mit åndelige virke?" bør man spørge. At erkende sin åndelige identitet og spørge ind til sin åndelige pligt er virkelig at være rationel og normal. Så meget individualitet og skelnen udvises af det levende væsen, selv når han er i kroppen. Hvorfor skulle vi da tro, at efter døden eksisterer ens intelligens, skelneevne og individualitet ikke længere? Når vi kan udtænke store planer og arbejde så hårdt, når vi er inde i kroppen, hvorfor skulle vi da slutte, at når vi forlader kroppen, bliver vi til tomhed? Der er intet grundlag for dette vrøvl, og det tilbagevises direkte af Krishna i selve begyndelsen af *Bhagavad-gita*:

na tv evaham jatu nasam / na tvam neme janadhipah
na caiva na bhavisyamah / sarve vayam atah param
dehino 'smin yatha dehe / kaumaram yauvanam jara
tatha dehantara-praptir / dhiras tatra na muhyati

"Aldrig var der en tid, hvor Jeg ikke eksisterede, og heller ikke du eller alle disse konger. Lige så lidt vil nogen af os ophøre med at eksistere på noget tidspunkt. Ligesom den legemliggjorte sjæl hele tiden vandrer i denne krop fra barndom til ungdom til alderdom, vandrer sjælen på samme måde over i en anden krop i døden. En fattet person forvirres ikke af en sådan forandring." (*Bg*. 2.12–13)

Således fortsætter den individuelle sjæls åndelige identitet med at eksistere efter døden, for Herren Krishna forsikrer Arjuna om den evige natur af alle de individuelle sjæle, der er forsamlet på slagmarken. Den åndelige gnist eller selvet er inde i kroppen fra det øjeblik, hvor kroppen begynder at blive dannet inde i moderens mave, og den fortsætter med at eksistere i kroppen, imens kroppen gennemgår alle sine forandringer igennem barndom, ungdom og alderdom. Det betyder, at personen, der er inde i kroppen, er til stede fra undfangelsesøjeblikket. Størrelsen på denne individuelle sjæl er så lille, at de vediske skrifter angiver den til ikke at være større end en titusindedel del af en hårspids. Med andre ord er den usynlig, for så vidt menneskets øjne angår. Man kan ikke se sjælen med materielle øjne, men sjælen er der ikke desto mindre, og den kendsgerning, at kroppen vokser fra formen af en lille ært til et fuldvoksent menneske, er bevis på sjælens tilstedeværelse. Der er seks symptomer på sjælens tilstedeværelse, og vækst er et af dem. Hvis der er vækst eller forandring, må man forstå, at sjælen er til stede inde i kroppen. Når kroppen bliver ubrugelig, forlader sjælen den, og kroppen går slet og ret i opløsning. Man kan ikke direkte se, at sjælen forlader kroppen, men man kan opfatte det symptomatisk, når kroppen mister bevidstheden og dør. I *Bhagavad-gitas* andet kapitel giver Herren Krishna følgende sammenligning for at illustrere denne proces:

vasamsi jirnani yatha vihaya / navani grhnati naro 'parani
tatha sarirani vihaya jirnany / anyani samyati navani dehi

"Ligesom en person ifører sig nye klæder og bortkaster de gamle, accepterer sjælen på samme måde nye materielle kroppe og opgiver de gamle og ubrugelige." (*Bg*. 2.22)

Selv om sjælen accepterer nye kroppe, vælger sjælen ikke selv kroppene. Valget foretages af naturens love. Imidlertid påvirker sjælens mentalitet valget, som Krishna giver udtryk for det i det følgende vers:

yam yam vapi smaran bhavam / tyajaty ante kalevaram
tam tam evaiti kaunteya / sada tad-bhava-bhavitah

"Ligegyldigt hvilken tilstand, i hvilken man forlader sin nuværende krop, opnår man med sikkerhed den tilstand i sit næste liv." (*Bg*. 8.6)

Ligesom ens tanker udvikler sig, udvikler ens fremtidige krop sig også. Et menneske, der er ved sine fulde fem, ved, at det ikke er kroppen, og det forstår også, hvad dets pligt er: at fokusere sit sind på Krishna, så det i dødsøjeblikket kan opnå Krishnas natur. Det er Krishnas råd i det sidste vers i *Bhagavad-gitas* kapitel 9:

man-mana bhava mad-bhakto / mad-yaji mam namaskuru
mam evaisyasi yuktvaivam / atmanam mat-parayanah

"Tænk altid på Mig, engager din krop i Min tjeneste og overgiv dig til Mig. Ved at være fuldstændigt absorberet i Mig vil du helt sikkert komme til Mig." (*Bg*. 9.34)

Alle legemliggjorte sjæle tænker hele tiden på noget. At afholde sig fra at tænke er ikke muligt i så meget som et øjeblik. Hver eneste persons pligt er derfor at tænke på Krishna. Der skulle ikke være noget vanskeligt ved eller skadeligt i det. Krishna har lege og aktiviteter, Han kommer til Jorden og efterlader Sit budskab i form af *Bhagavad-gita*, og der er så mange bøger om Krishna, at det er hverken vanskeligt eller bekosteligt at tænke på Ham. Der er nok bøger om Krishna til et helt liv, uden at man kommer til at mangle læsestof. At tænke på Krishna bør imidlertid være velvilligt imødekommende. Hvis en mand er ansat et sted, kan det være, at han altid tænker på sin arbejdsgiver: "Jeg må være der til tiden. Hvis han ser mig komme sent, trækker han måske noget fra min løncheck." Den slags tænkning duer ikke. Det er nødvendigt at tænke på Krishna med kærlighed (*bhava mad-bhaktah*). Når tjeneren tænker på herren i den materielle verden, er der ingen kærlighed. Han tænker blot på kroner og ører. Fordi den slags tænkning ikke vil redde os, beder Krishna om, at man blot bliver Hans hengivne.

(Fortsættes side 22)

ENDELØS KÆRLIGHED

af Ravindra Svarupa Dasa / Oversat af Yadunandana Dasa

Dette essay af Ravindra Svarupa er hentet fra bogen Encounter with the Lord of the Universe, en samling artikler fra perioden 1978-83.

Det store spørgsmål

Fordi min familie flyttede hyppigt, da jeg var barn, gik jeg i mange forskellige søndagsskoler og bibelskoler. Følgelig havde jeg mulighed for at stille en række religiøse undervisere et spørgsmål, der virkeligt forvirrede mig. Jeg vidste, at Gud var så stor og mægtig, at det praktisk taget ikke kostede Ham den mindste anstrengelse at opretholde og beherske denne enorme skabelse. Han kunne gøre det med spidsen af Sin lillefinger, så at sige. Så jeg ville gerne vide, hvad Gud gjorde med Sin tid? Hvad beskæftigede Han Sig med i Sit himmelske rige?

Jeg blev ved med at stille dette spørgsmål, for ingen kunne besvare det. Mine lærere blev først overraskede – som om spørgsmålet aldrig var faldet dem ind – og derefter rent ud sagt forlegne. Efter nogen tid holdt jeg selvfølgelig op med at spørge. Det forekom mig, at Gud må sidde deroppe på Sin trone og kede Sig lige så meget, som jeg kedede mig i søndagsskolen.

Og der var det her relaterede spørgsmål: Hvad foretog *vi* os i Paradis? Hvorfor var det så eftertragtet et sted? Her blev jeg givet et antal varierende svar, men det dominerende billede af Guds rige, jeg husker fra barndommen, er en slags endeløs familiekomsammen, en evig lørdag i baghaven med fromme genopståede slægtninge, imens Jesus vandrer fra hus til hus gennem baghaverne i hvide gevandter. Det virkede ikke på mig som noget særligt tiltrækkende evighedsperspektiv.

I mine teenageår kom jeg ud for en mere raffineret idé om Paradis: Vor salighed i det hinsides opstår fra vor evige vision af Gud. Denne idé er konklusionen på *Den guddommelige komedie*. Da Dante til sidst kommer direkte foran Gud i Paradis, står han over for et overvældende 'evigt lys', der omspændes af ni koncentriske cirkler af omsejlende engle. Dante blev 'helt betaget' af dette lys og kunne blot stirre på det 'stiv, ubevægelig og anspændt'.

Denne fortælling havde i en vis grad min interesse, men at stirre på et kraftigt lys var slet ikke nær så tillokkende som den mangfoldighed af forhold, jeg var begyndt at udforske i verden omkring mig. Gud og Hans rige var simpelthen ikke tiltrækkende nok til at kunne måle sig med den materielle verdens tilbud.

Alligevel må dette selvfølgelig være forkert. Gud er per definition den største og bedste af alle. Følgelig må Han være det højeste elskelige væsen, den mest tiltrækkende og charmerende af alle personer. Ligeledes må Hans rige være det mest fortræffelige og ønskelige af alle steder. Heraf følger således, at hvis vi virkeligt vidste, hvordan Gud var, og hvordan vort forhold til Ham var i Hans eget rige, ville ingen anden person og intet andet forhold kunne fange vor interesse.

Guds åbenbaring

Netop af den årsag har Gud faktisk åbenbaret for verden de hemmelige og fortrolige detaljer om Sig Selv, Sin egen bolig og de forhold, Han nyder med Sine rene hengivne der. Den højeste åbenbaring af Krishna – Gud i Hans højeste og mest tiltrækkende skikkelse – er nedfældet i

Srimad-Bhagavatam. *Srimad-Bhagavatam* er blandt de mest avancerede tekster i videnskaben om Gud og begynder, hvor den mere velkendte *Bhagavad-gita* holder op.

Bhagavad-gita slår fast, at Krishna er Guddommens Højeste Personlighed, at ingen sandhed er højere end Ham, og at alle forskellige veje af religion alene søger Ham. Derfor er Krishnas endelige instruktion i *Bhagavad-gita* (18.66), at man skal 'opgive alle slags religion og blot overgive sig til Mig'. *Srimad-Bhagavatam* begynder med udtalelsen, at den er tiltænkt dem, der har efterkommet Krishnas befaling, og den udpeger den religion, Krishna beder os forkaste som *kaitava-dharma* – religion, der er besmittet af forskellige slags materielle mål. Ren religion er ifølge *Srimad-Bhagavatam* tjeneste til Gud uden afbrydelse eller selviske motiver, og *Srimad-Bhagavatam* selv er især tiltænkt dem, der tjener Gud på den måde. Sådanne rene hengivne er de meste avancerede elever i Guds tjeneste. Det er således ikke overraskende, at vi i den tekst, der henvender sig til dem, finder den mest udtømmende åbenbaring af Gud.

I *Bhagavad-gita* (4.11) angiver Krishna det princip, ved hvilket Han åbenbarer Sig Selv for os. "Jeg belønner dem alle i overensstemmelse med deres overgivelse til Mig. Alle følger Min vej i alle henseender." Selv om alle mennesker på religionens vej måtte gøre fremskridt mod Gud, anses de som mere eller mindre avancerede afhængig af graden af overgivelse til Ham. Og afhængig af det bestemte niveau af overgivelse afslører Gud Sig Selv.

Lad os for eksempel se på det niveau af åndelig udvikling, der kaldes *karma-kanda*. Et menneske på den platform kaldes en *karmi* og tillades begrænset materiel nydelse efter de reguleringer, Gud har givet i skrifterne. *Karmien* lærer, at hvis han fromt følger disse regler, vil han belønnes med fremtidig lykke, og ulydighed fører til straf. Det er således et system af belønning og straf, der får *karmien* til at følge Guds ordre. En sådan person vil gøre nogle åndelige fremskridt, for i det mindste anerkender han Guds overhøjhed og er mådeholden i sin sansenydelse.

Karma-kanda-religion er i virkeligheden nøjagtig den type religion, jeg lærte i søndagsskolen. Vi forstod Gud hovedsageligt som den kosmiske 'opfylder' af vore behov og ønsker, og som den højeste dommer, hvis store magt over os indgød behørig ærefrygt, ærbødighed og frygt for ulydighed. Vi forestillede os Guds rige som et sted af uafbrudt (om end ret lidenskabsløs) materiel nydelse, en belønning for god opførsel. Og vi forestillede os Gud Selv som en stemme, der kom fra det høje, befalende, lokkende og truende. Han var en kærlig, men streng forælder, fjern, men dog opmærksom, over for hvem vi, Hans børn, skulle føle både taknemlighed og frygt.

Man møder bestemt af og til mere avancerede forståelser inden for jødisk-kristne traditioner, men den form for religion, jeg netop har beskrevet, er langt den mest almindelige. Og det er denne art religion – religion, der er besmittet af materielle begær – vi må opgive, hvis vi vil komme tættere på Gud og i sidste ende møde Ham i Hans højst tiltrækkende personlige skikkelse, Krishna.

Krishnas menneskeskikkelse

Det, som vesterlændinge finder allermest overraskende ved Guds åbenbaring som Krishna er, at Krishna har en menneskelignende skikkelse. De finder det svært at tro, at dette er en fremskreden erkendelse af Gud, for de har lært, at Gud er en formløs ånd uden særpræg, og de antager Krishna for at være en antropomorf fantasi [antropomorfisme: at forestille sig Gud i menneskets billede]. Endvidere ser de, at Krishna muntrer sig som en smuk,

ungdommelig hyrdedreng, der er omgivet af et simpelt landsbysamfund af slægt og venner. Hvor er den magt og majestæt, der rettelig tilhører Gud?

Ganske vist går den første lære i religion ud på at værdsætte Guds ubegrænsede storhed og erkende, at vi blot er Hans uendeligt små væsener. Uheldigvis kan denne lektion være yderst svær at lære, for vi er kommet til denne materielle verden i oprør mod Gud. Vi ønsker ikke at forblive underordnet Gud. De, som er allermest misundelige på Gud, benægter Hans eksistens. Andre anerkender Guds storhed, selv om tilbøjeligheden til uafhængighed forsat er i deres hjerter. Deres mangel på fuld overgivelse til Gud kan ses i deres engagement i materielt motiveret religion, og på dette tidlige stadium af åndelige fremskridt åbenbarer Gud Sig for dem alene i Sin magt og majestæt. Selv om de teoretisk måtte vide, at Gud er en person, holder Gud Sine personlige træk gemt for dem. Han forbliver fjern, uudgrundelig og utilnærmelig. På denne måde inddriver Gud passende respekt og ærefrygt fra dem, der stadig er tilbøjelige til at være ulydige over for Ham.

Men det er også en del af Guds storhed, at Han indgår i mere nære og fortrolige forhold med de hengivne, der er blevet helt rene i hjertet, og som alene tjener Ham af kærlighed uden forventning om gengæld. For dem åbenbarer Han Sin højeste personlige skikkelse. Fordi denne form ligner vores, vil de uvidende kalde den antropomorf. Men sandheden er, at vor menneskekrop er 'teomorf'. Vi er skabt i Guds billede. Selvfølgelig er vor gengivelse af Guds krop en midlertidig, materiel kopi, hvorimod Guds egen krop er åndelig og evig. Spekulative filosoffer kan tro, at en krop som sådan er en dårlig ting, og således benægte, at Gud har form. Men kun en materiel form, der bliver gammel, syg og dør, bør afvises. Krishnas evige, altid ungdommelige krop er ikke underkastet disse betingelser. At forkaste Guds krop med den begrundelse, at hvis Gud havde en krop, ville den være materiel som vores, er at gøre sig skyld i antropomorfisme.

Krishna afslører nødigt Sig Selv for alle og enhver. Når Han gør det, sætter Han al overdådighed og tegn på magt til side, tillader Sin skønhed fuldstændigt at overskygge Hans majestæt og giver Sig ganske enkelt af med at udvikle kærlighedslege med Sine hengivne. For at muliggøre nære forhold får Krishna Sine hengivne til at glemme, at deres smukke, yderst charmerende genstand for kærlighed er Gud, og således bor Han i Sin evige bolig, leger som en simpel hyrdedreng og forøger for evigt Sine hengivnes endeløse lyksalighed.

Rene hengivne værdsætter allermest Gud i denne fortrolige, alttiltrækkende skikkelse, men andre, der ser Krishna i Hans menneskeskikkelse, reagerer anderledes. Krishna nævner dette i *Bhagavad-gita* (9.11): "Tåber håner Mig, når Jeg nedstiger i menneskeform. De kender ikke Mit transcendentale væsen, og Min højeste magt over alt, som er." Af misundelse hævder de enten, at Krishna er et almindeligt menneske, eller at almindelige mennesker er Gud.

Trods denne fare nedsteg Krishna i egen person til denne planet for 5.000 år siden sammen med Sine evige omgangsfæller og udfoldede for en tid Sine mest fortrolige og hemmelige lege i området, der er kendt som Gokula Vrindavana. Gud ønsker mere end noget andet, at de faldne sjæle, der lider i den materielle verden, kommer hjem til Ham, og derfor besluttede Han at vise den uforlignelige sødme i de grænseløst brogede, kærlige forhold, som Han og Hans hengivne nyder uden ende i Hans højeste bolig. Verden kendte allerede Gud som almægtig og alvidende. Nu skulle den komme til at kende Ham som alttiltrækkende.

Kærlighedsforhold til Krishna

Lærde hengivne har nøje studeret disse Krishnas lege, som de er optegnede i *Srimad-Bhagavatam* og andre tekster, og de har opdaget fem hovedtyper af forhold, som hengivne har med Gud. Hvert af disse forhold har en bestemt smag, som den hengivne nyder. På sanskrit kaldes denne smag *rasa*. De fem hovedforhold, der ordnes efter graden af fortrolighed, er neutralitet (passiv tilbedelse), tjenerskab, broderlig kærlighed, forældrekærlighed og ægteskabelig kærlighed.

I neutralitetens *rasa* er den hengivne så overvældende bevidst om Guds storhed, at han alene kan tilbede Ham passivt. Den hengivne føler ingen tilskyndelse til tjeneste, for Han tænker, at Gud er så stor, at han intet kan gøre for Ham. Dantes beskrivelse af salighedsvisionen, der frembringer lamslået, henrykt ærefrygt foran Gud, antyder neutraliteten i hans højeste forestilling om et forhold til Gud. I tjenerskabets *rasa* er der også følelser af underdanighed, men de er ikke så udtalte, at de forhindrer den hengivne i at tjene sin Herre. I den broderlige *rasa* omgås den hengivne på lige fod med Krishna som en ven af samme alder og køn. I forældreskabets *rasa* nyder Krishna, at Hans hengivne handler som Hans overordnede. Krishna bliver barnet, og Hans hengivne elsker og tjener Ham i positionen som Hans mor eller far (eller andre ældre slægtninge, o.a.). Endelig er der den mest fortrolige *rasa*, ægteskabelig kærlighed. Her betragter den hengivne Krishna som ægtemand eller elsker.

Ligesom Krishnas krop er prototypen for vore materielle kroppe, er Krishnas transcendentale forhold prototyperne for materielle forhold, der er forvrængede genspejlinger af de oprindelige forhold. I overensstemmelse hermed bør vi ikke projicere de materielle forholds kvaliteter over på de åndelige *rasaer*. Den fornemme udveksling af ekstatiske følelser i åndelige kroppe, som finder sted mellem Krishna og hyrdepigerne i Vrindavana, kan ikke sammenlignes med de grove udtryk for materiel sex. Desuden bliver forholdene

med Krishna i den åndelige verden aldrig forslidte eller bragt til ophør som denne verdens forhold. I den åndelige verden fortsætter alle *rasaer* for evigt.

Her i den materielle verden finder vi refleksioner af disse forhold, og fordi vi altid er opsatte på at smage *rasa*, indgår vi dem hele tiden og prøver at forlænge dem i det uendelige. Vort problem er imidlertid, at vi ikke finder den tilfredsstillelse, vi søger. Vi bliver uvægerligt skuffede, for alle *rasaer* i den materielle verden er slørede. Her forandres alting og er ustabilt og verdsligt. Vi udvikler forhold til vore helte, venner, børn, elskere og ægtefæller, og vi begynder med masser af håb og store forventninger. Vi husker alle vemodigt dette berusende løfte om evig kærlighed, som vor ungdoms første store forelskelse førte med sig. Og hvad kan hamle op med det store håb, en mor føler, når hun første gang holder sin nyfødte? Alligevel holder ingen af disse forhold, hvad de lover. Som vi ældes, bliver vi 'modne', idet vi lærer at leve med døde *rasaer*, forfejlede forhold og knuste hjerter. Når jeg opdager, at min helt er et helt almindeligt menneske, og min bedste ven har misbrugt min tillid, eller når jeg har set det, der engang var mine drømmes dejligste pige, stirre på mig over en advokats bord med morderisk had, eller når jeg har stået over mit barns lille grav, vil jeg finde det svært, om ikke umuligt, at elske, som jeg engang håbede at kunne.

Vor trang efter kærlighed er tilsyneladende uden grænser, og dog møder den i denne verden gentagne forhindringer. Forpurringen af vor drift til at elske bliver noget af det mest tragiske i livet. Problemets kerne er, at selv om vi ønsker at elske, er vi aldrig mere sårbare, end når vi gør netop det. Så snart vi elsker nogen, åbner vi os selv for at blive afvist, svigtet, skilt og bestjålet og for al den pine og smerte, der følger med. Den slags erfaringer har fyldt verden med bitre og skuffede mennesker, kynikere og menneskehadere.

Men selv før vi har følt smerten af forpurret kærlighed, er vi ude af stand til fuldt og ubetinget at elske. Der er en fundamental uforenelighed mellem det, vi er, og det, vi kan elske i denne verden, og inderst inde ved vi det godt. Vort ønske om at elske uden grænser og uden ende er en klar tilkendegivelse af, at vi selv er evige, åndelige væsener. Samtidig er det, vi kan elske i denne verden, midlertidigt og materielt. Følgelig kan vi ikke elske uden frygt, og bevidst eller ubevidst er vi allerede fra begyndelsen af uhjælpeligt nødt til at holde noget af den fulde anbringelse af vor kærlighed tilbage.

Et tilbagevendende tema i litteraturen er helten og heltinden, der elsker hæmningsløst og uden at holde noget tilbage for så uvægerligt at underkastes de mest intense lidelser og til sidst møder en tragisk eller ynkværdig død. Vi tager måske disse historier for advarende eventyr. Alligevel har vi egentlig ikke brug for, at de minder os om vore konstante nederlag. Vi ved allerede, at der er ingen fyldestgørende genstand for vor kærlighed i denne verden.

Derfor åbenbarer Krishna af Sin grænseløse medlidenhed med os Sit rige af transcendental, ubegrænset kærlighed, hvor Han for evigt er manifesteret som det endelige mål for hengivenhed og kærlighed – den mest perfekte helt, herre, ven, barn og elsker. Hans skønhed er uden lige, og udtrykt i uendeligt varierede kærlighedsudvekslinger er Hans personlighed endeløst fascinerende. Når vi vender os mod Krishna, bryder vor kærlighedstrang til sidst ud af sin stramme indespærring i materien og åbner sig ud i en evigt ekspanderende strøm, der aldrig møder nogen modstand. Det er derfor, Krishna altid indbyder os til at komme til Ham og Hans evige bolig, og sammen med Ham for evigt nyde glæderne af endeløs kærlighed.

MISUNDELSE ELLER ÆGTE KÆRLIGHED

af Madana-Gopala Dasa

I den materielle verden er misundelse en følelse, som gennemsyrer atmosfæren overalt og egentlig er kilden til alle problemer. Hvis man ikke kan tolerere, når andre mennesker gør fremskridt i livet eller har succes, og man tænker: "Gid det bare var mig," og "Hvorfor skal han have det så godt? Jeg vil have det, som han har," er man misundelig. Og ikke nok med det. Man vil også have de andre ned med nakken og få dem til at lide, hvilket faktisk bliver en kilde til den misundelige persons såkaldte glæde. I den materielle verden er ens lykke på bekostning af andres lidelse, som faktisk glæder personer, som er misundelige. Vi nyder at se andre folk lide. Nogle gange bliver vi tiltrukket af en anden person på grund af vedkommendes gode kvaliteter, men mange gange er det i virkeligheden bare, fordi vi selv ønsker at besidde disse. Tiltrækning er ikke nødvendigvis det samme som kærlighed.

Hengivne af Krishna forstår selvfølgelig, at vores kærlighed er bestemt for Krishna. Han er faktisk den eneste person, som kan opfylde vores dybeste ønsker, fordi Han er ubegrænset, og derfor er Hans evne til at give kærlighed det også. Hvis man udvikler sit kærlighedsforhold til Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, kan man samtidig også lære at elske alle andre levende væsener, fordi de er Hans integrerede dele. Hvis man virkelig elsker nogen, er man deres velønsker, og hvis de gør fremskridt i livet, bliver man også glad på deres vegne. Man har heller ikke noget som helst imod at stå ude på sidelinjen og lade den anden person være i centrum. Sådan er Krishnas hengivne. De er glade, bare hvis Krishna er i centrum, og dette er virkelig uselviskhed. Dette er ikke selvfornægtelse eller lavt selvværd, men virkelig selvrealisation med forståelsen af, at jeg er Krishnas evige tjener, og Hans tilfredsstillelse er automatisk også min, fordi vi er evigt forbundne i et kærlighedsforhold. Vi kan se, at selv i denne verden er moderens forhold til barnet næsten det samme.

Ægte kærlighed findes, men vi leder efter den det forkerte sted, nemlig i den materielle verden, hvor alle forhold har en begyndelse og en ende. Som Krishna selv siger det i *Bhagavad-gita* 5.22, *ady-antavantah kaunteya, na tesu ramate budhah*: Den vise mand tager ikke del i sådanne glæder af den ene grund, at de har en begyndelse og en ende. Vi må avancere fra den kropslige til den åndelige platform og forstå helt klart, at vi ikke er denne krop. Vi må med andre ord handle som en åndelig sjæl. Det er en meget praktisk sag.

Hvor meget lider vi ikke på grund af, at vi engagerer os i disse midlertidige forhold til andre betingede sjæle, som aldrig kommer til at tilfredsstille os? Vi bliver forelsket i en person, men senere bliver denne såkaldte kærlighed forvandlet til misundelse, og nektar bliver hurtigt til gift. Dette er lidenskabens kvalitet, men illusionen er så kraftfuld, at vi hopper lige på limpinden uden tøven. Krishna fortæller, at for den betingede sjæl er godhedens kvalitet som gift i begyndelsen, men forvandles senere til nektar. Vi kender det sikkert alle sammen, når vi skal gøre vores pligt. Vi ved, det er det, vi burde gøre, men vi har ikke lyst. Prabhupada bemærker i *Bhagavad-gita* (18.28) om personer i uvidenhedens kvalitet: "De udsætter alting. Hvad som helst, der kan gøres på en time, kan de trække ud i årevis."

Vi prøver ofte ihærdigt at undgå det, som vi godt ved, vi burde gøre. Når vi så bare gør det alligevel, er det faktisk ikke så slemt endda. Vi må lære at tænke anderledes, end vi er vant til, og i stedet for at være så absorberet i vores egen nydelse og kun acceptere, hvad

der er godt for os selv, og forkaste det, som ikke behager vores sanser, skal vi søge efter et højere mål i livet.

Ifølge de vediske skrifter er det allerhøjeste mål at kende Gud og realisere sin egen natur som en åndelig sjæl med et evigt kærlighedsforhold i hengiven tjeneste til Krishna, Guddommens Højeste Personlighed. Hvis alle bare anerkender Krishna som centrum i universet for alle levende væsener og Ham, som vi alle er pligtbundne tjenere af, forsvinder misundelsen. Vi er kun misundelige på andre, fordi vi fra starten er misundelige på Krishna. Vi er kommet til denne materielle verden bare for at prøve at imitere Krishna, og, som man siger, "vippe Ham af pinden". Det er dog ikke muligt. Krishna er for evigt Gud, og man kan hverken afsætte Ham eller stemme på en anden kandidat. Halvguderne bliver skiftet ud med jævne mellemrum, selv om det for os små mennesker virker som en evighed, men Krishna er helt uafhængig, og Han sidder urokkeligt på sin position som Guddommens Højeste Personlighed for altid. Vi er Hans evige tjenere, selv efter at blive befriet fra hjulet af fødsel og død, *samsara*.

Der er altså ingen andre end Krishna, som er værdige til at være i centrum og modtage al vores kærlighed og tjeneste. Kærlighed betyder forresten tjeneste. Det er ikke bare noget, som hænger i luften. Kærligheden må manifistere sig via et medium, altså en handling. Hvis vi elsker nogen og hele tiden siger det til vedkommende, men ikke viser det, bliver personen sikkert hurtigt træt af at høre på os. Hvis vi elsker vores kone eller mand, giver vi hende blomster og chokolade, *sarier* og smykker, og hun laver mad og gør rent osv. Det er forresten specielt i modgang, at vi virkelig kan bevise, at vi mener det. Tænk bare på, hvordan guld og diamanter bliver til. Guld kommes i ilden for at blive rent, og diamanter skabes under pres.

Vi skal altså vise Krishna, at både i medgang og modgang mener vi det alvorligt, at vi vil omvende os og blive genindsat som Hans evige tjenere og gradvist realisere vores tætte kærlighedsforhold til Ham.

KALENDER (fortsat)

Fredag	14.7	Srila Gopala Bhatta Gosvamis bortgang
Mandag	17.7	Srila Lokanatha Gosvamis bortgang
Tirsdag	18.7	ISKCON's stiftelse i New York 1966
Torsdag	20.7	Ekadasi (*mahadvadasi*, faste fra korn og bønner for *Kamika Ekadasi*)
Fredag	21.7	Bryd fasten mellem 4:56–10:29
Onsdag	26.7	Sri Raghunandana Thakuras bortgang Sri Vamsidasa Babajis bortgang
Torsdag	3.8	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Pavitropana Ekadasi*) Radha Govinda Jhulan-yatra begynder

HVORDAN PRAHLADA BLEV EN HENGIVEN AF NRSIMHADEVA

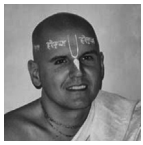

af Syamasundara Dasa

I sidste måned (maj 2017) blev Herren Nrsimhadevas fremkomst, Nrismha-caturdasi, fejret. I den forbindelse rundsendte en af Srila Prabhupadas disciple, Syamasundara Dasa, nedenstående tekst om, hvorfor Prahlada blev en hengiven af Herren Nrsimhadeva. Selv om det nu er en måned for sent, deler Nyt fra Hare Krishna den her med sine læsere.

Denne passage fra *Hari-bhakti-vilasa* (14.418-441, *Nrsimha-caturdasis* herligheder) citerer fra *Brhan Nrisimha Purana,* der beskriver, hvem Prahlada Maharaja var i sit tidligere liv, og hvordan han blev en Narasimha-bhakta.

Prahlada sagde: O Højeste Herre! Jeg bøjer mig ned for Dig. O min Herre Nrsimhadeva, jeg frembærer min underkastelse for Dig. Jeg er Din hengivne. O Herrers Herre, lad mig udtrykke mit dybtfølte spørgsmål. O Herre, hvordan udviklede jeg sådan en inderlig hengivenhed? O min Herre, fortæl mig venligst, hvordan jeg blev Din ophøjede hengivne.

Herren Narasimhadeva svarede: O du i høj grad lærde! O Min søn, lyt omhyggeligt, mens Jeg forklarer for dig, hvad grunden til din hengivenhed til Mig er, og hvorfor du derfor er Mig meget kær.

I en forgangen tid var du født som en *brahmana*, men du studerede ingen af skrifterne. Dit navn var Vasudeva, og du var tiltrukket til en prostitueret. I det liv blev du så knyttet til denne prostituerede, at du ikke bekymrede dig om at udføre nogen form for from aktivitet. Undtagelsen var et enkelt løfte i forbindelse med Mig. Fordi du overholdt det løfte, udviklede du en ophøjet hengivenhed til Mig.

Prahlada spurgte da: O Herre Nrsimhadeva! O Acyuta! O Højeste Herre, hvem var min far i det liv? Hvad var min pligt? Hvordan overholdt jeg Dit løfte, selv om jeg var knyttet til en prostitueret? Forklar alt dette for mig i detaljer, hvis Du vil.

Herren Nrsimhadeva svarede: Der var engang en *brahmana*, der var velbevandret i den vediske litteratur. Han boede i byen Avantipura og var kendt som Vasu Sarma.

Denne fromme *brahmana* plejede at udføre et ildoffer hver dag. Han var meget dygtig til alle former for vediske ritualer, og som sådan ville han tilfredsstille de bedste blandt halvguder med *agnistoma*-ofret. I den livstilstand begik han ikke en eneste syndig aktivitet.

Hans hustru var meget from og ydmyg. Hun var berømt overalt i de tre verdener. Hun var kysk, dygtig til at gøre alle slags fromme aktiviteter og altid ivrig efter at tjene sin mand.

Denne ophøjede *brahmana* fik fem sønner med sin hustru. Disse sønnner var meget fromme, lærde og hengivne til deres far. Blandt dem var du den yngste, og du blev knyttet til en prostitueret.

Fordi du var knyttet til en prostitueret, blev du forfalden til at drikke vin og gøre andre syndige aktiviteter, så du aldrig engagerede dig i studiet af Vedaerne.

Du tilbragte det meste af din tid hjemme hos den prostituerede. En dag kom du og hun imidlertid op at skændes. På grund af det skænderi fik du ikke noget at spise den dag, og som resultat overholdt du uden at vide det et helligt løfte i forbindelse med Mig.

På grund af skænderiet med den prostituerede sov du heller ikke hele natten. Den prostituerede spiste heller ikke noget i dit selskab eller fik sovet om natten.

Fordi I uden at vide det fulgte dette løfte i

relation til Mig hele dagen og natten igennem, blev I begge renset og samlede jer masser af fromme fortjenester.

Som følge af overholdelsen af dette løfte er halvguderne i stand til at nyde deres liv på de himmelske planeter. For at få kraften til at skabe har Brahma fulgt dette løfte. Brahma fik styrken gennem overholdelsen af dette løfte i relation til Mig og var dermed i stand til at skabe alle bevægelige og ubevægelige levende væsener. Mahadeva (Siva) fulgte også dette løfte, så han kunne slå den store dæmon Tripurasura ihjel. Det er et faktum, at som følge af dette løfte var Siva i stand til at slå den formidable dæmon ihjel.

Mange andre halvguder, ældgamle vismænd og lærde og fromme konger har tidligere fulgt dette løfte for at opnå Mig.

Gennem indflydelsen fra dette løfte opnåede de alle livets fuldkommenhed. Den prostituerede blev også en hengiven af Mig og nød derefter stor lykke inden for de tre verdener. Mit kære barn, det er af den grund, at dette løfte i relation til Mig er berømt overalt i de tre verdener.

Dette løfte blev til blot for at befri sådanne slyngler. O Prahlada, som følge af dette løfte begyndte du at gøre hengiven tjeneste til Mig.

I sit næste liv blev den prostituerede født i himlen som en *apsara*, og efter at have nydt livet der umådeligt kom hun til Min højeste bolig. O Prahlada, du vil også vende tilbage til Min bolig og få fortrolig omgang med Mig.

For at udbrede hengiven tjeneste til Mig har du inkarneret dig uden Mig. Efter at have færdiggjort din opgave med at prædike den hengivne tjenestes hæder og pragt vil du igen komme til Min evige bolig.

De, der overholder dette højeste løfte i relation til Mig, vil aldrig vende tilbage til denne materielle eksistens, selv i hundreder og millioner af *kalpaer*.

kilde: http://shyamasundaradasa.com/jyotish/resources/articles/non-jyotish_articles/prahlada.html

EN ANDEN HISTORIE OM TAJ MAHAL

af Lalitanatha Dasa

Taj Mahal i Agra, Indien, er et af verdens store underværker, der normalt tilskrives stormogulen Shah Jahan, der skal have opført det som et gravmæle over sin yndlingshustru, Mumtaz, i årene 1632-50. Men er det den rigtige historie? Den indiske historiker P. N. Oak udgav i 1989 bogen *Taj Mahal: The True Story*, hvor han udfordrede denne standardopfattelse og hævdede, at det i virkeligheden er et meget ældre Siva-tempel fra det 12. århundrede. Shah Jahan tilranede sig dette tempel fra Jaipurs Maharaja, Jai Singh, hvorefter Shah Jahan omdannede templet til et mausolæum for sin hustru.

P.N. Oak er en kontroversiel og omdiskuteret person, der langt fra nyder udelt støtte. Han er kendt som en ultrahindunationalist, hvis argumenter for en verdensomspændende vedisk civilisation ofte har vist sig at være ren spekulation uden nogen basis i virkeligheden. Men på den anden side kan man ikke udelukke, at han i denne sammenhæng er mere velfunderet. Han begrunder sin teori med bl.a.:

1. Den eneste originalkilde til den gængse historie om Taj Mahal er en unøjagtig og mistolket 1600-tals dagbog af Jean-Baptiste Tavernier, en fransk juvelhandler, der sommetider rejste i Indien. Alle andre beretninger refererer til Tavernier. Han tilbageviser specielt Taverniers påstand om at have set påbegyndelsen og afslutningen på hele byggeriet ved at gøre opmærksom på de lange tidsrum imellem de tre perioder, hvor Tavernier opholdt sig i Agra imellem 1641 og 1663, såvel som på perioden, over hvilken det skulle have været opført (1631-1653). Han anser også den senere del af den formodede opførelsesperiode som usandsynlig, da den ifølge alle redegørelser falder sammen med Shah Jahans fængsling (han blev fængslet af sin egen søn og tilbragte de sidste mange år af sit liv som fange), og han gætter på, at hvad Tavernier i virkeligheden så, var arbejdet med at omdanne templet til et gravmæle og ikke selve opførelsen af det.
2. Mullah Abdul Hamid Lahori, Shah Jahans egen officielle historiker, skriver, at Mumtaz blev lagt til hvile i et 'knejsende himmelhøjt palads med en majestætisk kuppel', der var tilvejebragt fra Raja Jaisingh, Jaipurs konge. I sin egen hofkrønike *Badshahnama* indrømmer Shah Jahan, at en exceptionel smuk bolig var blevet taget fra Jai Singh til Mumtaz' grav.
3. Oak refererer også til dagbøger fra Tamerlane (1336-1405) og Babur (1483-1530) for at vise, at dette bygningsværk eksisterede før Shah Jahans tid, og påpeger også det bemærkelsesværdige i, at Shah Jahan intetsteds hævder selv at have stået for opførelsen.
4. Oak gør opmærksom på, at Mumtaz' virkelige navn var Arjumand Banu Begum. Hun blev givet ærestitlen Mumtaz-ul-Zamani af sin svigerfar, men aldrig Mumtaz Mahal. Oak hævder, at hun fik navnet 'Mahal' efter døden, fordi hun blev begravet i paladset. Med andre ord skulle det ifølge Oak ikke være monumentet, der bærer hendes navn, som en senere tids historikere har ment det, men omvendt. Han gør opmærksom på, at udtrykket 'Mahal' kun bruges i Indien og ikke er af persisk eller arabisk oprindelse, men kommer fra sanskrit. Han siger, at Mahal er en kort form af Mahalaya eller Maha-alaya,

der betyder 'den store bolig'. Ordet Taj eller Tej betyder 'kongekrone', hvilket kan referere til, at paladset er en stor kongelig bolig.

5. Oak citerer den europæiske rejsende Johan Albert Mandelslo, der besøgte Agra i 1638 kun syv år efter Mumtaz' død og beskriver byens liv i sine erindringer, men omtaler ikke opførelsen af Taj Mahal. Bøger af Peter Mundy, en engelsk rejsende, der besøgte Agra inden for et år efter Mumtaz' død, lader også formode, at Taj Mahal var et bemærkelsesværdigt bygningsværk længe før Shah Jahans tid.
6. Mange arkitektoniske træk støtter troen på, at Taj Mahal er et typisk vedisk tempel og ikke et gravmonument. De såkaldte 'islamiske hvælvinger og kupler' er typiske for den mauriske arkitektur (ca. 300 f.Kr. – 100 e.Kr.) i det buddhistiske Indien længe før Islam overhovedet eksisterede.
7. Anvendelsen af erobrede templer som grave for døde hoffolk og medlemmer af kongehusene var en almindelig praksis blandt de muslimske herskere.
8. Kulstof 14-prøver af en dør fra Taj Mahal gav en alder, der var 300 år ældre end Shah Jahan.
9. Mange rum har været tilseglet siden Shah Jahans tid og er stadig utilgængelige for offentligheden. Oak hævder, at de indeholder en hovedløs statue af Siva og andre ting, der bruges i vediske templer.

Hvorvidt Oak har ret eller ej, er svært at sige. Kun en omfattende forskning inklusive åbning af de forseglede rum kan muligvis afsløre den virkelige historie bag Taj Mahal. Men hans teorier er samtidigt politisk sprængstof, hvilket vanskeliggør en objektiv undersøgelse af Taj Mahals virkelige historie. Således forsøgte Indira Gandhis regering af frygt for politiske optøjer at få Oaks bog trukket tilbage fra boghandlerne og truede den indiske udgiver af det første oplag med alvorlige repressalier.

OMVÆLTNINGER I MENNESKETS STAMTRÆ

af Lalitanatha Dasa

I den forløbne måned er to fossiler, som videnskabsfolk har givet til støtte for ideerne om menneskets formodede udvikling, faldet i unåde. Begge blev ved deres opdagelse og offentliggørelse udråbt som vigtige brikker i forståelsen af menneskets oprindelse. Ikke desto mindre er de nu begge blevet forkastet.

Diskussionen er hentet fra Evolution News (www.evolutionnews.org), en af de førende hjemmesider for intelligent design og evolutionskritik. Teksten om Australopithecus Sediba er fra den 25. april 2017, imens materialet om Homo Naledi er den 18. maj 2017.

Australopithecus sediba udstødt fra menneskets familie[1]

For nogle år siden i 2008 blev det hominide fossil *Australopithecus Sediba* fundet i Sydafrika. Fundet blev voldsomt opreklameret, da denne hominid først blev offentliggjort i 2010. Dens opdager, Lee Berger, kaldte *Sediba* "muligvis den bedste kandidat til posten som forfader for vores slægt."

Det oprindelige håb var, at *Sediba* ville udfylde det "hul", der er i fossilfundene med hensyn til det præcise tidspunkt, hvor vores slægt, *Homo*, ifølge evolutionære palæoantropologer skulle have udviklet sig fra en australopithecinsk forfader. Da *Sediba* først blev offentliggjort, kaldte ABC News fossilet for en "game-changer":

> "Videnskabsfolkene har længe talt om et "missing link" mellem meget gamle fossiler, der er mere end tre millioner år gamle, og meget yngre eksemplarer, som de tror helt klart er forfædre til nutidens mennesker. Der er et hul i fossilfundene, og indtil videre er det ikke forklaret. Udfylder *Australopithecus Sediba* det hul? Ikke i sig selv, men det hjælper, siger de fleste forskere."

Medierne prøvede at sælge *Sediba* som en flot bekræftelse af denne forudsigelse om, at hullet ville blive udfyldt. *The Washington Post* havde overskriften: "Videnskabsmænd identificerer forfader, der udfylder et hul i menneskets evolution, en mulig 'game-changer,'" imens Associated Press citerede palæoantropologen Darryl J. DeRuiter:

> "Dette er, hvad evolutionsteorien forudsiger, denne blanding af *Australopithecus* og *Homo* … Det er en stærk bekræftelse af evolutionsteorien."

Nu har tingene ændret sig radikalt. Som der stod i *Science*: "En berømt 'forfader' skal måske fjernes fra menneskets familie," efterfulgt af en forklaring af, hvorfor *Australopithecus Sediba* befinder sig langt fra den menneskelige del af hominidernes træ:

> "I stedet for at tilhøre den menneskelige afstamning er denne nye art, *Australopithecus Sediba*, tættere beslægtet med andre af Sydafrikas homininer, der befinder sig på en sidegren til det menneskelige familietræ ifølge en ny analyse af fossilet, der blev præsenteret her sidste uge på det årlige møde i *The American Association of Physical Anthropologists*."

Dette er ikke nyt. Artiklen nævner, ligesom vi tidligere har gjort det her på *Evolution News*, at "Med sine fossiler dateret til 1,98 millioner år er *Au. Sediba* for ung til at være en direkte forfader til alle medlemmer af slægten

Homo." Imidlertid argumenterer denne undersøgelse ikke imod, at *Sediba* er en menneskelig stamfader, blot fordi artens alder er forkert, men også på grund af fossilets morfologi [anatomi]:

"I en tale analyserede palæo-antropologen Bill Kimbel fra Arizona State University i Tempe den mest fuldstændige hovedskal af *Au. Sediba* og afviste systematisk de træk, der hævdes at forbinde det med tidlig *Homo*. Kimbel bemærkede, at kraniet var fra en mindreårig – en 'skoleelev i syvende klasse' – hvis ansigt og kranium stadig var under udvikling. I sin analyse konkluderede han sammen med palæoantropologen Yoel Rak fra Tel Avivs Universitet i Israel, at barnet allerede udviste træk, der forbandt det allernærmest med den sydafrikanske australopithecin *Au. Africanus*, en art, der levede i Sydafrika for 3 til 2,3 millioner år siden. Havde det levet længe nok til at blive voksen, ville dets menneskelignende ansigtstræk have ændret sig til at blive endnu mere som hos *Au. Africanus*.

For eksempel er bredden på den unge *Au. Sedibas* kindben smalle som hos tidlig *Homo*. Men ved at studere andre fossiler af australopitheciner, menneskeaber og *Homo* for at se, hvordan trækkene på kindbenene ændrer sig i takt med, at individerne vokser, og tyggemusklerne udvikler sig, kunne Kimbel og Rak forudsige, hvordan drengens ansigt og kranium ville have set ud, hvis han var vokset op til fuldvoksen. Ligheden med *Au. Africanus* er så slående, at Kimbel tror, at *Au. Sediba* er en tæt beslægtet "søsterart" til *Au. Africanus* — og ikke en længe glemt menneskelig slægtning. "Vi tror ikke … at *Au. Sediba* har et unikt forhold til slægten *Homo*," konkluderer Kimbel.

Andre forskere, der længe har været skeptiske over for *Au. Sediba* som en forfader til *Homo*, fandt Kimbels tale overbevisende: "Lige i øjet," kommenterede palæoantropologen Bernard Wood fra George Washington University i Washington, DC. Palæoantropologen Ian Tattersall fra The American Museum of Natural History i New York giver Kimbel ret i, at *Au. Sediba* er tættest beslægtet med *Au. Africanus*, og at ingen af disse arter er forfædre til tidlig *Homo*."

Dette er store navne, der tror, at *Au. Sediba* blot er en uddød sidegren til hominidernes træ og ikke forfader til *Homo*. Så vidt for *Sediba* som en menneskelig forfader, sådan som "evolutionsteorien forudsiger det."

Men hvis vores slægt *Homo* ikke kommer fra *Au. Sediba*, hvor kommer den så fra? Da *Au. Sediba* først blev bekendtgjort, indrømmede videnskabsmedierne, at vi ved det simpelthen ikke:

> ”De ældste eksemplarer af *Homo* er rodede og gådefulde og efterlader forskerne usikre på de evolutionære skridt mellem australopitheciner og *Homo*. … “Overgangen til *Homo* fortsætter med at være næsten fuldstændigt forvirrende,” bemærker palæoantropologen Donald Johanson fra ASU Tempe, der har set de nye fossiler.”[2]

Med *Australopithecus Sedibas* fald virker den tilståelse af uvidenhed som det eneste, vi kan være sikker på.

Homo Naledis fald

Den 18. maj 2017 skrev Evolution News om et andet fossil, *Homo Naledi*, der blev fundet og på det tidspunkt erklæret for en tidlig forfader til det moderne menneske:[3]

Ifølge en nylig artikel i *The Guardian*: ”Et nyt kig på *Homo Naledis* knogler kaster et overraskende lys på menneskets evolution.” Det vigtigste ord i overskriften er “overraskende”. Det viser sig, at fossilerne er meget yngre, end evolutionsbiologerne forventede.[4]

I 1982 bemærkede palæontologerne Niles Eldredge og Ian Tattersall: ”Det er en myte, at de levende væseners evolutionære historier i alt væsentligt er et spørgsmål om fossilfund.” De skrev, at hvis dette virkelig var sandt, ”kunne man selvsikkert forvente, at jo flere hominide fossiler der bliver fundet, jo klarere ville historien om menneskets evolution blive. Hvis noget er tilfældet, er det det modsatte, der er sket.” *Homo Naledi*-fossilerne viser, at Eldredge og Tattersall havde ret.[5]

Arkæologen Jessica Thompson fra Emory University (hun blev citeret i *The Guardian* den 9.5.2017) forklarer, at opdagelsen [af *Homo Naledis* unge alder] gør det klart, at menneskets evolution ikke er så ligetil, som den bliver præsenteret. ”[Evolutionen] starter ikke med noget, der ligner en abe, så noget, der ligner en menneskeabe, derefter noget, der ligner noget i retning af et menneske, og så har man pludselig folk som os,” fortalte hun. ”Det er meget mere kompliceret end det.”[6]

Faktum er, at menneskets oprindelse er lige så meget et mysterium, som det hele tiden har været. Som palæontropologen Misia Landau fra Yale skrev engang, at siden fortællinger om menneskets evolution “overskrider langt, hvad der kan konkluderes fra studiet af fossiler alene,” anbringes disse fossiler ”inden for rammerne af en allerede eksisterende fortælling [om menneskets oprindelse].”[7] Den altoverskyggende ramme er den materialistiske filosofis fortælling om eller opfattelse af, at materie og fysiske kræfter er den eneste realitet, og at Gud er en illusion.

Videnskabslærere fortæller os materialistiske historier om, hvordan vi er tilfældige biprodukter af en ikke-styret evolution, og historierne illustreres med ikoniske tegninger af aber, der gradvist forvandles til mennesker. Men fortællingerne kommer først. Fossiler som *Homo naledi* anbringes efterfølgende inden for fortællingernes rammer.

1. https://www.evolutionnews.org/2017/04/science-magazine-australopithecus-sediba-ousted-from-the-human-family/. Offentliggjort den 25. april 2017.
2. Michael Balter, “Candidate Human Ancestor From South Africa Sparks Praise and Debate,” Science, Vol. 328:154-155 (April 9, 2010).
3. https://www.evolutionnews.org/2017/05/latest-homo-naledi-bones-are-younger-than-expected/
4. Ian Sample: “New haul of Homo naledi bones sheds surprising light on human evolution.” The Guardian 9.5.2017.
5. Niles Eldredge and Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution (New York: Columbia University Press, 1982), 126–127.
6. Se 3.
7. Misia Landau, Narratives of Human Evolution (New Haven, CT: Yale University Press, 1991), ss. ix-x, 148.

NY ONLINE ÆGTESKABSRÅDGIVNING

af Madhava Smullen

ISKCON's Congregational Development Ministry, der har hjemme i Mayapur, Indien, har søsat en ny online ægteskabsrådgivning, der bygger på Srila Prabhupadas lære (se www.bhaktimarriages.com). Målet er at hjælpe hengivne til at have flere stabile og vellykkede parforhold.

Ifølge de to rådgivere på den nye hjemmeside, psykoterapeut og vedisk astrolog Sri Radha Govinda Dasi og forfatter og astrolog Manohar Pandit Dasa, er træning et vigtigt element før ægteskabet. Ifølge Srila Prabhupada under en samtale i Ny Mayapur, Frankrig, i 1976: "Både pigerne og drengene bør trænes. Så vil de være ansvarlig mand og hustru og leve fredeligt sammen."

For at dække dette behov har Bhakti Marriages lagt ud med to førægteskabskurser, det ene for mænd og det andet for kvinder, for at oplyse og udruste unge hengivne, der overvejer ægteskab.

Da Sri Radha Govinda og Manohar Pandit skabte kurset "Get Ready for Married Life", trak de på hengivnes personlige historier om ægteskabelige successer og fiaskoer såvel som på viden fra ægteskabskonsulenter for at finde ud af, hvilke behov og råd der skulle lægges vægt på.

I kurset lærer både mænd og kvinder grundigt at overveje deres motivationer og parathed, før de søger efter en partner. De gennemgår Srila Prabhupadas instruktioner om at blive gift og forblive fredsommeligt gift og hører fra mange ældre hengivnes indblik og erfaringer.

"De lærer også, hvordan de på en intelligent måde vælger en livspartner, hvordan de undgår almindelige fejltagelser, og hvad der får et ægteskab til at lykkes," fortæller Sri Radha Govinda. "De vil opdage, at ægteskab er en alvorlig ting og blive tilskyndet til at se dybt på deres engagement i et sådant vigtigt aspekt af deres liv."

Ifølge skaberne af kurset vil det også være nyttigt for dem, der allerede er gift.

Efter at have afsluttet kurset vil eleverne have mulighed for at have deres navne gratis i Bhakti Marriages' database over dem, der har færdiggjort kurset og nu leder efter en livspartner.

Andre tjenester, som Bhakti Marriages tilbyder, inkluderer astrologisk forenelighed og en analyse af stærke og svage sider i vordende par.

Der er også et kursus med forslag til forbedring for gifte par for at hjælpe dem til at lære mere om hinanden, forene deres personligheder, forstærke de gode sider af deres forhold og reducere de uheldige eller udfordrende sider.

"Vi opfordrer ISKCON's ledere og hengivne generelt til at dele nyheden om, at disse træningsmaterialer nu er tilgængelige online for alle i ISKCON," bemærker Sri Radha Govinda. "Hjælp os med at forbedre ægteskaber i ISKCON ved at bistå nuværende og fremtidige generationer af hengivne til at drage fordel af Srila Prabhupadas instruktioner."

SRILA PRABHUPADA OM PRASADAM
+ Yadus pizza

af Dandaniti Devi Dasi

Det følgende er et brev, som Srila Prabhupada skrev til Aniruddha den 16. juni 1968, hvor han specielt betoner vigtigheden af renlighed, hvis man ønsker at tilfredsstille Krishna.

”Min kære Aniruddha.

Modtag mine velsignelser. Jeg har modtaget dit brev af 5. juni 1968 og mange tak for det. Ja, jeg har bemærket dine spørgsmål om at servere *prasadam*. Det vigtigste er, at al *prasadam*, der ofres til Herren, bør gives [til Ham] med stor respekt og renhed. I Jagannatha Puri spiser Herren 56 gange. Så Herren kan spise lige så mange gange, som man kan give Ham noget. Den eneste ting er, at alt, der bliver ofret, skal gives med respekt og hengivenhed (Han er hverken sulten eller fattig eller ude af stand til at spise, men Han accepterer alting, når sådanne madvarer er inden for gruppen af grønsager, frugter, mel, mælk osv. og gives til Ham med kærlighed, hengivenhed og tro. Han ønsker kun vores kærlighed, og det gør Ham sulten efter at spise så mange gange, man kan give Ham noget. Han er absolut, og derfor ophæves alle selvmodsigende punkter i Ham. Han er sulten og mæt på samme tid. Konklusionen er, at alt bør ofres til Ham meget renligt, og kun uberørte ting bør ofres).

Hvis en ret er sammenkogt, skal alting ofres sammen. Men hvis de forskellige ting laves for sig, bør mælken, sukkeret og grøden ofres hver for sig. Men hvis mælken, sukkeret og kornet alle koges sammen, kan det gøres (alting bør tilberedes meget omhyggeligt og renligt inden for gruppen af de opregnede fødevarer. Og intet bør nogensinde spises, før det bliver ofret til Herren. Det bedste er at tilberede hver ret for sig. Nej, mad, der er blevet ofret, bør aldrig stilles tilbage i køleskabet sammen med den uofrede mad eller komme tilbage i køkkenet. Man bør lave så meget, som let kan spises, og efter ofringen bør intet stilles tilbage i køleskabet eller køkkenet. Køleskabet bør altid holdes meget rent. Alle bør være påpasselige med kun at lave, så meget de kan spise. De kan ikke gemme rester i køleskabet. Jeg ved, at dette er sædvanen i jeres land, men i templet eller i Krishna-bevidste personers hjem bør en person ikke have sådanne urene vaner. Hvis der er ekstra mad, bør det opbevares for sig, og hvis der er et ekstra køleskab, der ikke står i køkkenet og ikke har uofret mad i sig, kan man have et sådant særligt køleskab til tiloversbleven *prasadam*. Men den kan ikke opbevares i samme køleskab sammen med den uofrede og ikke tilberedte mad. Det må ikke ske. Man bør aldrig spise i køkkenet. Der er steder nok, man kan spise, så hvorfor skulle man spise i køkkenet? Køkkenet bør anses for at være lige så godt som Herrens rum. Ingen bør have sko på i køkkenet. At lugte til og smage på maden, der bliver lavet til Herren, må ikke forekomme. Al tale i køkkenet bør kun være om det, der er nødvendigt for at tilberede *prasadamen*, eller om Herren, og snavsede tallerkner (de, der er kommet fra køkkenet og er spist fra) bør ikke komme tilbage i køkkenet (men hvis der ikke er noget andet sted, de kan vaskes, bør de stilles i vasken og vaskes med det samme). Hænderne bør altid vaskes, når man laver *prasadam*, og på denne måde bør alting tillaves rent og uberørt).

Hvad vanskeligt er der ved at håndhæve disse regler? De er regler, og de er enkle regler og skal følges. Man skal være parat til at følge reglerne for Krishna. Hvor er beviset ellers på, at man elsker Krishna? Og de er ikke særlig svære at følge.

Din evige velønsker

A.C. Bhaktivedanta Swami.”

Yadus pizza

Yadunandana Dasa, der står for Radio Krishna i København, er blevet spurgt om opskriften på sin pizza, og han har afsløret den. *Nyt fra Hare Krishna* deler den med sine læsere. Yadu skriver:

"…det er nemt, blot man opgiver ideen om, at 'jeg opmåler aldrig noget' og 'jeg kommer sennepsfrø, spidskommen og sukker i pizzasovsen'…så kan det måske lade sig gøre…:) Her er opskriften til seks pizzaer:

Dej:

1 l hvidt mel (helst økologisk. IKKE chapati-mel)
4 dl lunkent vand
½ pakke gær
1 spsk. olivenolie
1 tsk. salt

Bland vand, salt, olie og gær. Kom derefter melet i og ælt i ti minutter, eller indtil dejen er ordentlig blød. Saml dejen i en kugle, skær et kryds i toppen, læg den ned i en stor skål og stil den et varmt sted til hævning i 45 minutter, eller indtil den er hævet til det dobbelte.

Sovs:

2 dåser hele, flåede tomater*
1 spsk. olivenolie
1 spsk. oregano
1 spsk. basilikum (hvis frisk: 3 store blade)
½ spsk. salt

Man kan også komme en knivspids hing i, altså en knivspids, MEN IKKE MERE! Hing kan ødelægge det hele, hvis der er for meget. Og INTET SUKKER!!! NEJ, NEJ, NEJ, NEJ, NEJ!!!!!! HAR DU NOGENSINDE SPIST OST MED SUKKER??? NEJ??? ER VI ENIGE??????????? (Undskyld, men jeg har haft så mange slagsmål med folk, der ikke kan holde fingrene fra at komme sukker i tomatsovsen til pizzaen).

Kom alting i en skål og bland det med en håndmikser, indtil blandingen er lind.

Som ost kan man bruge Karolines mozzarella eller cheddar. De skulle være i orden, så vidt jeg ved. Ellers en hvilken som helst mozzarella med vegetabilsk osteløbe.

Til at komme oven på pizzaen kan man bruge, hvad man vil, som oliven, asparges osv. Det er op til én selv.

Det er vigtigt, at man har en ordentlig pizzaovn eller i det mindste en pizza-stenplade til at komme i en almindelig ovn (den kan fås i mange køkkenforretninger). Hvis man har en almindelig ovn, stiller man den til 300 grader, ruller pizzaerne ud og kommer sovsen og resten af fyldet ovenpå. Man kan også komme osten ovenpå lidt senere, måske efter et minuts bagning, for at undgå, at den bliver for tør.

Bag i nogle minutter, indtil pizzaen er sprød og har brune kanter."

*I stedet for flåede dåsetomater kan man også bruge friske blommetomater (aflange tomater), men ikke bare enhver tomat, for de fleste tomater er for sure. Da dåsetomater altid er blommetomater, bruges disse i opskriften.

BREVKASSE

Hvorfor bliver man medlem af ISKCON?

ved Lalitanatha Dasa

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svares der på et spørgsmål fra hjemmesiden www.krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Hvad er grunden til at folk bliver medlem af ISKCON?*

SVAR: Grunden for de fleste er, at de får nogle svar på livets store spørgsmål, som de ikke får andre steder. ISKCON bygger på Vedaernes lære og filosofi, eksempelvis som man finder den i *Bhagavad-gita*. Denne viden er blevet overleveret ikke kun igennem det skrevne ord, men også igennem en levende kæde af mestre, der går hele vejen tilbage til Krishna for 5.000 år siden. ISKCON's grundlægger Srila Prabhupada var det seneste led i denne kæde. Han oversatte og kommenterede en række af de gamle vediske tekster på en måde, så de er forståelige for moderne mennesker. I sine oversættelser og kommentarer gav han de klassiske vediske svar på, hvem vi er, hvad verden er, hvad der er bag verden, hvad og hvem Gud er, hvorfor vi er her, hvad meningen med livet er, hvordan man slipper af med sine lidelser, osv. Den dybe og rationelle natur af disse svar er det, der tiltrækker de fleste til ISKCON.

(Fortsat fra side 4)

At tænke på Krishna med kærlighed eller i hengivenhed til Krishna betyder i virkeligheden tjeneste. Den åndelige mester giver forskellige pligter for at sætte den nye hengivne i stand til at tænke på Krishna. For eksempel gives der i Samfundet for Krishna-bevidsthed så mange pligter: udgivelse af bøger, forfattervirksomhed, maskinskrivning, udsendelse af ting, madlavning osv. Eleverne tænker på Krishna på så mange måder, fordi de holdes beskæftiget i Krishnas tjeneste.

Hvad er det for en pligt, der antydes af Krishna? *Mad-yaji mam namaskuru*. Selv om vi ikke har lyst til at adlyde, skal vi alligevel adlyde og frembære vores respekt (*namaskuru*). *Bhakti* eller hengivenhed minus respekt er ikke *bhakti*. Man skal engagere sig i Krishna-bevidsthed med kærlighed og respekt og på den måde gøre sine foreskrevne pligter. Da vil livet være vellykket. Man kan aldrig blive lykkelig ved at identificere sig med den materielle krop og engagere sig i alle mulige meningsløse aktiviteter. Lykke kræver bevidsthed om Krishna. Det er forskellen på åndeligt liv og materielt liv. Den samme skrivemaskine, diktafon, båndoptager, mimeograf, papir, blæk, den samme hånd – overfladisk set er alting det samme, men alt bliver åndeliggjort, når det bruges i Krishnas tjeneste. Da er det åndeligt. Vi må ikke tro, at noget skal være ualmindeligt for at være åndeligt. Hele den materielle verden kan forvandles til ånd, hvis vi blot bliver Krishna-bevidste. Hvis vi ivrigt følger Krishnas instruktioner i *Bhagavad-gita* og følger i fodsporene på de store *acaryaer* eller discipelrækkens lærere af *Bhagavad-gita*, kan vi åndeliggøre Jorden og genskabe dens indbyggeres sunde fornuft og tilregnelighed.

Templet i København

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 48 28 64 46
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Åbent dagligt fra 4.30 til 19:30.
Arati og forelæsninger bl.a. kl. 7:15 og kl. 18.

Søndagsfest hver søndag fra kl. 15.00:
Kirtana, foredrag og *prasada*.

Fra den 14. til den 19. juni: Besøg af Vijay Prabhu, ISKCON's bogdistributionsminister, der vil give foredrag i templet morgen og aften. Den 17. juni bliver der også mulighed for at komme med ham ud på gaden og distribuere bøger.

Lørdag den 24. juni: Srila Bhaktivinoda Thakuras bortgangsdag. Aftenprogram i templet fra kl. 17.

Lørdag den 1. juli: Ratha-yatra og Festival of India i København. Start kl. 13 fra den Røde Plads på Nørrebro. Festprogram på Gammeltorv fra kl. 15.00

Fra mandag den 24. juli til tirsdag den 1. august: Besøg af Narayani Mataji.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag	09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag	08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Tirsdag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Onsdag	06.00 - 07.00
Torsdag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Fredag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Søndag	22.00 - 24.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Mandag - fredag: 16.00 - 20.30
Lørdag - søndag: lukket

Facebook

www.facebook.com/groups/Iskcon.Danmark
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook side

Krishnahuset i Aarhus

Store begivenheder og Kirtan aftener:
Kontakt: Danesh Das Tlf.: 28880377

Bhakti Vriksa:
Kontakt: Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Websider

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.iskcon.dk
Iskcon Danmarks officielle hjemmeside. Siden er for øjeblikket under opbygning

www.krishnahuset.dk
Hjemmeside for ISKCON i Århus

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesigndk.wordpress.com
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON Norge

Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo
www.harekrishna.no - info@harekrishna.no

Hver søndag kl. 15.00: Søndagsfest. Kirtana, foredrag og prasada.
Juni 2017:
05 - 06. juni: HH Bhakti Swarupa Caitanya Swami gir foredrag kl. 17 i tempelet.
09 – 12. juni: HG Vijay Prabhu (GBC-minister of bookdistribution) besøker Oslo og gir foredrag morgen og kveld. Lørdag. 10. juni: Sankirtan festival. Vi deler ut prasadam og flyers og snakker med folk på Tigerplassen. Kl. 12 – 15.
Lørdag 24. juni: Bhaktivinode Thakurs bortgangsdag. Harinam Tigerplassen kl. 12 – 15. Fest i tempelet 17 – 19.
Ekadasi: 5 (Nirjala) og 20. juni
(Torsdag 06. Juli: Ratha Yatra i Oslo)

Web: http://harekrishna.no/ **Mail:** info@harekrishna.no

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

RATHA-YATRA 2017

Sommeren nærmer sig og med den Ratha-yatra, Herren Jagannathas årlige optog gennem byernes gader. Igen i år bliver der Ratha-yatra i Skandinavien, der får besøg af engelske Parasurama og hans rejsende Ratha-yatra gruppe. Det betyder, at der bliver Ratha-yatraer som følger:

Lørdag den 1. juli:	**København**
Søndag den 2. juli:	**Malmö**
Mandag den 3. juli:	**Göteborg**
Torsdag den 6. juli:	**Oslo**
Lørdag den 8. juli:	**Stockholm**

Nærmere detaljer om programmet i København kan ses på www.festivalofindia.dk.